Lieta Nr. 11380003416

S P R I E D U

Latvijas Republikas vārdā

Talsos, 2017.gada 2.februārī

Talsu rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Ainars Feldmanis,

ar sekretāri Sanitu Zaļo,

piedaloties prokuroram Edgaram Kristovskim,

zvērinātiem advokātiem Ingrīdai Kalniņai, Anitai Kovaļenko,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

A p r a k s t

/pers. B/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu šādos apstākļos:

2016.gada 1.janvārī, ap plkst. 01:40, atrodoties Pils ielā 14, Dundagā Dundagas novadā, Dundagas pils garderobē, pēc izklaides pasākuma laikā notikušā strīda, atriebības vadīta, ar mērķi nodarīt cietušajai fiziskas sāpes un miesas bojājumus, /pers. B/ uzbruka dīvānā sēdošajai /pers. D/ un, ne mazāk kā trīs reizes, iesita viņai ar dūrēm pa galvu, pēc kā, ar abām rokām satvēra /pers. D/ aiz matiem un divas reizes ar celi iespēra viņai pa sejas labo pusi uzacs, žokļa un auss rajonā, radot uz tās brūci un izraisot asiņošanu. Šādi rīkojoties, /pers. B/ nodarīja cietušajai /pers. D/ fiziskas sāpes un vieglus miesas bojājumus, kas izraisa īslaicīgus veselības traucējumus no 7 dienām līdz 21 dienai, un proti, sistu brūci labās uzacs rajonā, zemādas hematomu labā zemacs rajonā, apakšžokļa rajonā labā pusē.

Tādējādi /pers.B/ izdarīja Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietusī/pers.D/ tiesā pieteica kompensāciju par mantisko zaudējumu 205 EUR un kompensāciju par morālo aizskārumu 500 EUR.

M o t ī v u

Apsūdzētā **/pers. B/** tiesā savu vainu **neatzina** un liecināja, ka 2016.gada 1.janvārī kopā ar /pers. G/ ieradusies uz balli Dundagā. Dāvja brālis Didzis teicis, ka meitene vārdā /pers. D/ vārdiski aizskārusi viņu (Didzi) un viņa draudzeni, draudējusi, ka Kolkas jaunieši ar viņiem izrēķināsies. Viņa (/pers. B/) iepriekš /pers. D/ nav pazinusi, Dāvis parādījis viņu, viņa piegājusi pie /pers. D/, prasījusi kādas viņai problēmas ar /uzvārds/, /pers. D/ slikti izteikusies par /uzvārds/, viņa teikusi /pers. D/, lai zina savu vietu. Pēc tam viņa gājusi uz mašīnu, pa ceļam /pers. H/ teicis, ka /pers. D/ nosaukusi viņu (/pers. B/) par kuci un atrodas garderobē. Tas viņu aizskāris un viņa gājusi uz garderobi izskaidroties, Dāvis viņai sekojis. /pers. D/ sēdējusi garderobē uz dīvāna, uz viņas (/pers. B/) jautājumu vai viņa ir kuce /pers. D/ teikusi, ka neko nezin. Tuvojoties /pers.D/ saņēmusi spērienu pa vēderu, ieķērusies/pers. D/ matos vilkusi viņas galvu uz leju, tā atsitusies pret viņas celi, konflikta laikā /pers. D/ pavisam viņai 4 reizes iesitusi ar kāju. Viņa (/pers. B/) alkoholu nebija lietojusi, bijusi ceturtajā vai piektajā grūtniecības nedēļā, tās pašas dienas vakarā zaudējusi bērnu – mājās bijis spontānais aborts.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasīja apsūdzētās agrāk sniegtās liecības (lietas 26., 33.lp.).

Kā aizdomā turētā viņa liecinājusi, ka 2016.gada 1.janvārī ap plkst. 01.30 kopā ar draugu /pers. G/ aizbraukuši uz Dundaga pili, ārpusē pie automašīnas drauga brālis /pers. J/ pastāstījis, ka ballē ir meitene ar uzvārdu /pers. D/, kura draudējusi, ka Kolkas jaunieši ar viņiem izrēķināsies un apsaukājusi Didzi un viņa draudzeni. Zālē Dāvis piegājis pie /pers. D/, pasaucis malā vīrieti, ar kuru viņa dejojusi, viņa (/pers. B/) piegājusi pie /pers. D/ un prasījusi kādas viņai ir problēmas ar /uzvārds/, viņa atbildējusi, ka nezin par ko ir runa. Tad viņa (/pers. B/) teikusi, lai nedraud, ka var "norauties". Tad /pers. D/ aizvainojusi /uzvārds/, prasījusi vai viņa zina ar ko draudzējas, teikusi, ka ar /pers. G/ nevajag draudzēties. Tad pienācis Dāvis un teicis, ka jāiet prom, ejot prom viņa meitenei pateikusi, lai domā ko runā un zina savu vietu. Kad viņi devušies prom, pie viņas pienācis /pers. H/ un pateicis, ka otrā stāva ģērbtuvē ārdoties iepriekš minētā meitene, teiksi, ka "tā kuce mani nokaitinājusi". Viņa ar Dāvi devusies uz garderobi, tur uz dīvāna sēdējusi /pers. D/, kura ieraugot viņu, iepletusi acis. Viņa (/pers. B/) novilkusi mēteli, nometusi to zemē un jautājusi vai viņa ir tā kuce, kura viņu nokaitinājusi, /pers. D/ atbildējusi, ka to nav teikusi. Tad viņa (/pers. B/) prasījusi vai viņa uzskata, ka cilvēki viņai melo. Viņa gājusi tuvāk un saņēmusi sitienu ar kāju no /pers. D/. Atbildot uz šo sitienu viņa ar vienu roku situsi/pers. D/ pa seju, reizē saķerot viņas matus, tad arī ar otru roku ieķērusies viņai matos un, ja pareizi atceras, divas reizes ar celi iesitusi viņai pa seju, viņa kaut ko bļāvusi. Tad Dāvis paņēmis viņas mēteli un teicis, ka jādodas prom. Ejot ārā pretī nākuši apsardzes darbinieki. Viņi iekāpuši automašīnā un aizbraukuši, izdarīto nožēlo.

Kā apsūdzētā viņa liecinājusi, ka 2015.gada 31.decembrī, ap plkst. 21:00, viņa kopā ar draugu /pers. G/ devās uz Dundagas pili, kur noticis Vecgada pasākums. Pasākumā satikusi drauga brāli /pers. J/, kurš pastāstījis, ka pasākumā atrodas meitene vārdā /pers. D/, kura ir izteikusi draudus uzsūtīt Kolkas jauniešus brāļiem /uzvārds/, lai viņus fiziski ietekmētu. Šī meitene pasākuma laikā aizvainoja /pers. J/ draudzeni /pers. N/. Nolēmusi parunāt ar šo meiteni. Piegājusi viņai klāt un jautājusi par viņas nesaskaņām ar brāļiem /uzvārds/. Viņa atteica, ka nesaprotot par ko ir runa. Abas vēl kādu brīdi strīdējušās, pēc kā viņu (/pers. B/) /pers. G/ aizvedis. Vēlāk no /pers. H/ uzzinājusi, ka /pers. D/ ir vēl kaut ko slikti izteikusies, ka viņa atrodas garderobē un nolēmusi aiziet aprunāties. Piegājusi garderobē pie /pers. D/, kura sēdējusi dīvānā. Sākusi ar viņu runāt, pietuvojusies viņai un tajā brīdī viņa iespērusi ar kāju pa vēderu. Tas viņu (/pers. B/) sadusmojis un viņa /pers. D/ ķērusi aiz matiem. Šajā brīdī rokas atsitušās pret viņas galvu, tādēļ viņa varēja to uztvert kā sitienus. Satvērusi /pers. D/ aiz matiem, vilkusi viņas galvu klāt savam celim un tā iesitusi galvas rajonā, kur tieši nevar pateikt. Nav redzējusi, ka viņai sāka tecēt asinis, jo /pers. G/ parāvis viņu nost un vedis prom. Redzējuši, ka nākuši apsargi un aizbraukuši no pasākuma. Izdarīto nožēlo.

Tiesa tiesas izmeklēšanā pārbaudīja šādus pierādījumus.

Cietusī **/pers. D/** tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada 31.decembrī ap plkst.22:00 viņa aizgājusi Dundagā uz Dundagas pili uz Vecgada balli. Pasākums bija pie galdiņiem. Zālē pie pirmā galdiņa sēdēja dundadznieks /pers. G/ ar draudzeni /pers. B/, viņa ar saviem draugiem – dažus galdiņus tālāk. Dāvis jau sen uz viņas dusmojas par to, ka viņa draudzējas ar Kolkas jauniešiem. Tā viņa it kā apdraudot /uzvārds/. Vienā brīdī pie viņas galdiņa pienākusi Paula un teikusi, ka, ja uz viņas (/pers. D/) ir dusmīgs viņas (/pers. B/) draugs, tad arī viņa (/pers. B/) ir uz viņas (/pers. D/) dusmīga. Prasījusi vai viņai (/pers. D/) tūlīt dzemdi izraut. Pateikusi Paulai, lai liek viņas mierā, viņas nav pazīstamas. Paula viņu paņēmusi aiz rokas apakšdelma un gribējusi,

lai viņa iet viņai līdzi, taču viņa izrāvusi roku un teikusi, ka nekur neies. Tad Paula aizgājusi pie sava galdiņa. Viņa aizrakstījusi īsziņu draudzenēm un gribējusi iet mājās. /pers. S/ un /pers. T/ jau bijušas pie garderobēm apģērbušās. Gājusi pa gaiteni un konstatējusi, ka raujot roku no Paulas, viņa viņai ar nagu bija ieskrāpējusi. Skaļi noteikusi, ka tā kuce ieskrāpējusi viņai rokā. To dzirdējis Dāvja brālis /pers. H/ un pateicis Paulai, kura arī turpat nākusi. Iegājusi garderobē un apsēdusies uz dīvāna. Paula pienākusi viņai klāt un jautājusi: "Es tā kuce esmu tevi tā uzkurinājusi, ka var uguni piešķilt?". Tad viņa sākusi viņu sist, trīs reizes ar dūri pa galvu, tad ar abām rokām satvērusi viņu aiz matiem un ar celi spērusi pa seju, trāpot ar žokli labajā pusē, pa labo ausi un uzaci. Tad Paula konstatējusi, ka viņai nolūzuši divi gēla nagi un viņa atkal ķērusi aiz matiem un spērusi. Pēc otrās reizes viņai sākušas tecēt asinis. Tad garderobē ienākuši apsargi. A.Burkāns norāvis nost Paulu. Šis konflikts bijis ap plkst.01:40. A.Burkāns viņu aizvedis ĀMP, kuri viņu nogādājuši uz Talsu slimnīcas uzņemšanas nodaļu. 2016.gada 4.janvārī vēl griezusies pēc medicīniskās palīdzības pie ģimenes ārstes Guntas Skujiņas. Konflikta laikā garderobē vēl bijis /pers. H/ un /pers. G/, kurš notikušo filmējis ar savu telefonu. Arī viņas draudzenes redzējušas konfliktu, taču tajā nav iejaukušās.

Lieciniece **/pers. T/** tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada 1.janvārī bijusi pasākumā Dundagas pilī, ap plkst. 01:00 atradusies ģērbtuvē, tur ienākusi /pers. D/ un teikusi ka "tā stulbā kuce viņai ieskrāpējusi rokā". To viņa teikusi par Paulu – /pers. G/ jauno draudzeni. Ģērbtuvē bijis arī Dāvja brālis Krists, kurš to dzirdējis un teicis, ka tā "stulbā kuce" ir viņa brāļa draudzene. Krists aizgājis, pēc tam garderobē ieskrējusi Paula, Dāvis un /pers. J/. Arī Krists tur bijis. Paula gājusi pie /pers. D/ un jautājusi, kura ir kuce. /pers. D/ kaut ko atbildējusi, bet nav sapratusi. Paula situsi /pers. D/ ar roku pa seju, pēc tam satvērusi viņu aiz matiem un raujot viņas galvu situsi ar celi pa seju. Viņa (/pers. T/) gājusi ārā, un tajā brīdī garderobē ienākuši apsargi. Dāvis jau tūlīt pēc Paulas ienākšanas garderobē sācis ar telefonu filmēt konfliktu, vienā brīdī nostājies blakus viņai (/pers. T/), lai labāk var redzēt. /pers. D/ visu laiku sēdējusi uz dīvāna un nav piecēlusies. /pers. D/ bijusi kleita bez rokām un tā bijusi ar asinīm.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasīja lieciniece agrāk sniegto liecību (lietas 19.-20.lp.). Viņa liecinājusi, ka 2015.gada 31.decembrī ap plkst.22:00 viņa kopā ar /pers. D/, /pers. A0/ bijusi Vecgada pasākumā Dundagā, Dundagas pilī. Ap plkst. 01:00 jau 2016.gada 1.janvārī /pers. D/ pils ģērbtuvē pie spoguļa piegājusi viņai un Danai klāt, un rādījusi, ka viņai saskrāpēts augšdelms, neatceras, kurai rokai. Viņa (/pers. D/) teikusi, ka "tā stulbā kuce viņai saskrāpējusi roku". To viņa domājusi par Paulu – Dāvja jauno draudzeni. Viņa (/pers. D/) nebija ievērojusi, ka ģērbtuvē ir Dāvja brālis, kurš dzirdēja, kā /pers. D/ izsakās par brāļa draudzeni. Krists vērsies pie /pers. D/ un teicis, ka tā stulbā kuce ir viņa brāļa draudzene. Krists aizgājis un pēc mirkļa garderobē ieskrējusi Paula, Dāvis un /pers. J/. Dāvis teicis Kristam, lai aiztaisa garderobes durvis. Arī viņa ar Danu palikusi ģērbtuvē. Dāvis piestājies blakus Danai un sācis filmēt kā Paula pieiet pie /pers. D/ un jautā, kura ir kuce. /pers. D/ kaut ko atbildējusi, bet nav sapratusi. Paula satvērusi /pers. D/ ar vienu roku aiz matiem un rāvusi viņas galvu uz ceļa. /pers. D/ tajā brīdī sēdējusi uz dīvānā. Konflikta laikā Paulai bija nolūzuši divi nagi. Tas viņu sadusmoja vēl vairāk un viņa sākusi sist ar abiem ceļiem. Tas viss bijis /pers. D/ pa seju. Viņa to visu vairs nav gribējusi redzēt un izgājusi ārā. Garderobē ienākuši apsargi. Arī Dana izgājusi ārā. /pers. D/ bikses un seja bijusi ar asinīm. Apsargi viņu aizveduši uz medpunktu.

Liecinieks **/pers. G/** tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada 1.janvārī viņš kopā ar /pers. B/ aizbraucis uz balli Dundagas pilī. Pie viņiem pienācis viņa brālis /pers. J/ un teicis, ka /pers. D/ viņam „krīt virsū", aizskar viņu un viņa draudzeni, draud, ka Kolkas jaunieši ar viņiem izrēķināsies. Paula par to visu gribējusi /pers. D/ pajautāt. Viņš (/pers. G/) pasākuma zālē parādījis Paulai, kura ir /pers. D/, Paula piegājusi viņai klāt un izrunājusies ar viņu. Pēc kāda laika viņa brālis /pers. H/ viņiem pateicis, ka /pers. D/ garderobē nosaukusi Paulu par kuci. Paula gājusi uz garderobi, viņš gājis līdzi. Paula gājusi klāt /pers. D/, kura sēdējusi dīvānā, prasījusi vai viņa ir tā „kuce", /pers. D/ situsi Paulai ar kāju, tad abas sākušas kauties, apmēram pēc vienas minūtes viņš norāvis Paulu nost un viņi devušies prom no pasākuma. Neviens cits bez viņa, Paulas un /pers. D/ garderobē neatradās, kāda sieviete ienākusi, paņēmusi mēteli un izgājusi.

Liecinieks **/pers. H/** tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada 1.janvārī viņš bijis pasākumā Dundagas pilī, gājis uz garderobi un dzirdējis, ka /pers. D/ par viņa brāļa /pers. G/ draudzeni Paulu saka „tā kuce ir mani nokaitinājusi". Trepēs saticis Dāvi un Paulu un pateicis viņiem par dzirdēto. Pēc tam vēlāk /pers. D/ iesitusi viņam (/pers. H/) pļauku.

Liecinieks **/pers. J/** tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada 1.janvārī viņš bijis pasākumā Dundagas pilī, pie viņa galdiņa pienākusi /pers. D/, apvainojusi viņu viņa draudzenes klātbūtnē, draudējusi, ka Kolkas jaunieši ar viņu izrēķināsies. Vēlāk par to izstāstījis savam brāli /pers. G/ un viņa draudzenei Paulai. Viņš (/pers. G/) garderobē nav bijis, par konfliktu vēlāk uzzinājis no brāļa.

/pers. AB/ iesniegums (lietas 6.lp.) apstiprina, ka viņa griezusies policijā par viņas meitas /pers. D/ piekaušanas faktu.

Izraksts no medicīniskās kartes un eksperta atzinumu Nr. 73 (lietas 9., 18.lp.) apstiprina, ka /pers. D/ konstatēti miesas bojājumi: sista brūce labās uzacs rajonā, zemādas hematoma labā zemacs rajonā, apakšžokļa rajonā labā pusē, kas varēja rasties pie apsūdzībā minētajiem apstākļiem un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem.

Apsūdzētajai/pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi raksturo ne mazāk kā trīs sitieni cietušajai ar dūrēm pa galvu, un divi spērieni ar celi pa seju.

Nodarījuma subjektīvo pusi raksturo atriebības motīvs, un to var izdarīt gan ar tiešu, gan netiešu nodomu.

Novērtējusi iepriekš minētos pierādījumus atbilstoši apsūdzībai, tiesa **konstatēja** sekojošo.

Cietušās norādītās /pers. B/ darbības – trīs sitieni ar dūrēm pa galvu, raušana aiz matiem, sitieni ar celi pa seju – objektīvi atbilst eksperta atzinumā konstatēto miesas bojājumu raksturam un lokalizācijai – sistai brūcei labās uzacs rajonā, zemādas hematomām zem labās acs un apakšžokļa labajā pusē.

Tieši par šādām apsūdzētās darbībām liecināja arī notikuma aculieciniece /pers. T/. Tiesa minētās liecības vērtē kā patiesas, jo lieciniece liecināja par tādām notikuma detaļām, kas viņai nevarēja būt zināmas, ja viņa neatrastos notikuma vietā. Fakts, ka lieciniece precīzi liecinājusi ne vien par apsūdzētās darbībām pret cietušo, bet arī par tādiem cietušās izteikumiem par apsūdzēto, kas veicināja konfliktu, izslēdz jebkādu viņas ieinteresētību un neobjektivitāti. Šo liecību patiesumu neiespaido tas, ka lieciniece tiesā precīzi neatcerējās cietušās apģērbu.

Arī apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā liecinājusi tieši par tādām savām darbībām, ko norādījusi cietusī un aculieciniece – sitieniem ar celi pa seju, satverot cietušās matus. Tiesā viņa liecināja, ka ieķērusies cietušajai matos, vilkusi viņas galvu uz leju, un tā atsitusies pret viņas celi.

Cietušās, aculiecinieces /pers. T/ un apsūdzētās liecības savstarpēji atbilst arī attiecībā par rīcības situāciju konflikta sākumā – cietusī sēdējusi garderobē uz dīvāna, apsūdzētā cietušajai jautājusi par viņas izteikumiem un tuvojusies.

Cietušās atrašanos sēdus stāvoklī objektīvi izskaidro gan apsūdzētās darbības, gan cietušās spērienu viņai ar kāju pa vēderu. Šādā stāvoklī, kad satverti mati rada sāpes, un tiek izdarīti sitieni ar celi pa seju, tas bija vienīgais iespējamais pretošanās veids, ko cietusī instinktīvi izmantojusi. Apsūdzētās sitieni ar celi pa galvu, un vienlaikus cietušās spēriens apsūdzētajai ir iespējams tikai cietušajai sēžot un apsūdzētajai stāvot kājās. Cietušās neatbildēšana uz apsūdzētās jautājumu tieši pirms kautiņa norāda uz cenšanos izvairīties no konflikta, un tādēļ spēriena izdarīšana pirmajai, sēžot uz dīvāna, ir neloģiska.

Līdz ar to tiesa secina, ka spērienu cietusī izdarījusi pēc viņas matu saķeršanas. Tas atbilst arī lietā esošajām ziņām par notikumu attīstību kopumā. Vienlaikus tiesa atzīst, ka tas, kurā brīdī – pirms vai pēc ieķeršanās cietušās matos – apsūdzētā saņēmusi sitienu ar kāju pa vēderu, neiespaido apsūdzētās darbību un to seku konstatēšanu.

Kaut arī cietušās un apsūdzētās saskarsme pasākumā bija abpusēji konfliktējoša, tiesai nav nekādu šaubu par to, ka kautiņu izraisīja tieši apsūdzētās agresīvā uzvedība –došanās pie cietušās uz garderobi, kategoriska paskaidrojumu pieprasīšana, tuvošanās cietušajai, nometot mēteli

nepārprotami norāda uz apsūdzētās nodomu atriebties par viņas nosaukšanu aizskaroš vārdā. Apsūdzētā izvēlējusies tieši tādas darbības, kas konkrētajā situācijā likumsakarīgi nodrošina miesas bojājumu nodarīšanu – sitienus ar celi pa seju. Līdz ar to noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu – apsūdzētā pilnībā apzinājusies, ka viņa nodara cietušajai miesas bojājumus, un vēlējusies šādas sekas.

Lietā nav nekādu objektīvu ziņu, kas liktu apšaubīt cietušajai konstatētos miesas bojājumus un tiesas izmeklēšanā noskaidrotos to nodarīšanas apstākļus. Kaut arī aculiecinieks /pers. G/ neko neliecināja par miesas bojājumu nodarīšanas apstākļiem, arī viņš norādīja, ka apsūdzētā gājusi klāt cietušajai un prasījusi paskaidrojumus par viņas izteikumiem. Tādējādi arī šis liecinieks netieši apstiprināja, ka apsūdzētā vērsusies pret cietušo atriebības motīvu vadīta.

Liecinieku/pers. AD/ un /pers. J/ liecības par to, ka viņi nav atradušies konflikta vietā, tiesa vērtē, ka nepatiesas, jo ar cietušās un liecinieces /pers. T/ liecībām ir pierādīts pretējais. Vienlaikus tiesa atzīst, ka šīs liecības būtiski neiespaido lietā nozīmīgu apstākļu noskaidrošanu, jo tās nesatur nekādas ziņas par apsūdzētajai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu – cietušās piekaušanu. Tādēļ nav pamata lieciniekus saukt pie krimināatbildības par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētās vaina ir pierādīta pilnīgi un viņas darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas.

Lietā noskaidrotie apstākļi attiecībā par cietušās un apsūdzētās uzvedību pirms konflikta tieši neiespaido apsūdzētās vainas konstatēšanu, jo viņai nav inkriminēts nodarījums pret sabiedrisko kārtību. Lietā nav arī nekādu objektīvi pārbaudāmu ziņu par apsūdzētajai nodarītiem miesas bojājumiem, un viņa likumā noteiktajā kārtībā par tādiem nav ziņojusi. Līdz ar to tiesa pēc būtības nevērtē viņas liecību par grūtniecības zaudēšanu, kuras viņa sniegsi vairāk nekā gadu pēc notikuma. Vienlaikus tiesa atzīst, ka minētie apstākļi raksturo apsūdzētās personību, kā arī viņas attieksmi pret savu rīcību un sabiedrības pamatvērtībām kopumā.

Izlemjot par sodu, tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija. Nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Brīvības atņemšanas sodu par krimināpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā ir izdarījusi mazāk smagu noziegumu.

Vērtējot /pers.B/personību tiesa ņem vērā to, ka viņa agrāk nav kriminā sodīta, pēdējā gada laikā nav saukta pie administratīvās atbildības (lietas 23.-24.lp).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. un 48.pantu apsūdzētās atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Izlemjot par soda veidu, tiesa vērtē ziņas par apsūdzētās personību kopsakarā ar noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem, motīviem un sekām.

Kaut arī apsūdzētā iepriekš nav izdarījusi likumpārkāpumus, viņas uzvedība kopumā liecina par pretsabiedrisku personības ievirzi – iejaukšanos citu attiecību skaidrošanā un draudu izteikšanu iepriekš nepazīstamai personai publiskā pasākumā apsūdzētā uztver kā normu. Šāda uztvere jau sākotnēji izslēdz eventuāla konflikta mierīgu noregulējumu. Kaut arī cietusī ar savu uzvedību neapzināti daļēji veicinājusi konfliktsituāciju, apsūdzētā, atbilstoši sākotnēji izvēlētajam izturēšanās veidam, apzināti un mērķtiecīgi izmantoja ieganstu piekaut cietušo. Šādu apsūdzētās rīcības novērtējumu neiespaido ne cietušās rīcība, ne iespējamā citu personu loma konflikta novešanai līdz kautiņam.

Minētā apsūdzētās rīcība ir nepieļaujama, un tādēļ viņai piemērojams krimināsods. Tā kā apsūdzētā iepriekš nav kriminā sodīta, un lietā nav nekādu ziņu par citiem viņas likumpārkāpumiem vairāk nekā gada laikā pēc notikuma, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta ceturto daļu soda mērķi ir iespējams sasniegt, piespriežot apsūdzētajai šī likuma 130.panta otrās daļas sankcijā paredzēto alternatīvo sodu – piespiedu darbu. Tā kā lietā nav ziņu par apsūdzētās ienākumiem un mantisko stāvokli, cita alternatīvā soda – naudas soda – piemērošana nav mērķtiecīga.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā nodarījuma raksturu, motīvus un sekas, kā arī to, ka apsūdzētās atbildību mīkstinoši un atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Izlemjot par cietušās /pers. D/ pieteiktajām kaitējuma kompensācijām tiesa ņem vērā sekojošo.

Krimināprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu ir radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Krimināprocesa likuma 352.panta pirmajā daļā ir noteikti kritēriji gan mantiskās, gan morālās kompensācijas noteikšanai. No šī panta pirmās daļas izriet, ka, nosakot kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā:

- radīto mantisko zaudējumu apmēru;
- noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu;
- nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu;
- morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu;
- psihiskas traumas.

Civillikuma 1784.pantā ir noteikts, ka, ja ārpus līgumiskām attiecībām kādam nodarīts zaudējums ar otras personas prettiesīgu darbību, tad zaudējuma nodarītājs atbild par visiem zaudējumiem.

Civillikuma 1635.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Šī panta otrajā daļā ir noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ar kompensācijas pieteikumam pievienotajām kvītīm (lietas 64.-66.lp.) ir pierādīts, ka cietušajai ir radušies izdevumi par zvērinātas advokātes Ingrīdas Kalniņas sniegto juridisko palīdzību 100 EUR. Izziņa (lietas 69.lp.) apstiprina, ka cietusī 2015./2016. mācību gada janvārī divas nedēļas neapmeklēja skolu un nesaņēma vērtējumu mācību priekšmetos, kā rezultātā saņēma minimālo stipendiju 15 EUR. Maksimālā stipendija ir 120 EUR. Tiesa atzīst, ka cietušajai radītie zaudējumi par nesaņemto maksimālo stipendiju 105 EUR apmērā ir tiešā cēloniskā sakarā

ar viņai nodarītajiem miesas bojājumiem. No lietā esošajiem medicīniskās kartes izrakstiem (lietas 67., 68.lp.) ir redzams, ka cietusī ir ārstējusies no 2016.gada 4.janvāra līdz 15.janvārim, viņas darbnespēja bija saistīta ar sāpēm zem apakšējā plakstiņa un 2 cm garu rētu virs labās uzacs. Minētais kopsakarā ar cietušajai konstatētajiem miesas bojājumiem – sistu brūci labajā uzacī, zemādas hematomām zem labās acs un apakšžokļa labajā pusē – nepārprotami apstiprina, ka cietušā objektīvu iemeslu dēļ nav varējusi apmeklēt skolu. Civillikuma 1784.panta izpratnē vainīgais atbild par visiem zaudējumiem, un konkrētajā gadījumā par tādiem arī atzīstami cietušās paredzamie un reāli iespējamie ienākumi – stipendija. Līdz ar kompensācija par mantisko zaudējumu 205 EUR ir pamatota un tā ir piedzenama apsūdzētās par labu cietušajai.

Nosakot morālā kaitējuma apmēru tiesa vadās no tiesu prakses kā arī vērtē izskatāmajā lietā noskaidrotos apstākļus.

Atbilstoši Augstākās tiesas 2010./2011.gada tiesu prakses apkopojumam „Tiesu prakse par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā" (*pieejams:* http://at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas/) rekomendējamā morālās kompensācijas summa par Krimināllikuma 130.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir robežās līdz 711,44 *euro* (500 Ls).

Vērtējot cietušās /pers. D/ pieteiktās morālo kompensāciju, tiesa ņem vērā, ka personas piekaušana publiskā pasākumā vienmēr izraisa morālus pārdzīvojumus sakarā ar tās pazemošanu, rada fiziskas sāpes un neērtības sakarā ar ārstēšanos. Iespējamais gandarījums par šiem pārdzīvojumiem ir vērtējams atbilstoši katra konkrētā nodarījuma raksturam un izdarīšanas apstākļiem, kā arī pašas cietušās rīcībai. Kaut arī jau sākotnējā cietušās un apsūdzētās saruna bija abpusēji konfliktējoša, no cietušās puses tā bija reakcija uz aizskarošu un sabiedriskā pasākumā nepieņemamu apsūdzētās rīcību. Cietušās uzvedība pēc apsūdzētās nosaukšanas aizskarošā vārdā kopumā apliecina viņas vēlēšanos izvairīties no konflikta. Tādēļ viņas piekaušana un tās radītās sekas – ilgstoši redzami sejas savainojumi – ir nesamērīgs pāridarījums un jaunai meitenei rada būtiskus morālus pārdzīvojumus. Morālā aizskāruma novērtējumu neiespaido fakts, ka cietusī, būdama nepilngadīga atradusies izklaides pasākumā, kur tiek lietots alkohols, turklāt lietā nav nekādu ziņu par to, ka apsūdzētā būtu kaut kādā mērā apzinājusies, ka vēršas pret nepilngadīgu personu. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā morālā kompensācija 500 EUR ir taisnīga un samērīga.

Lietisko pierādījumu lietā nav.

R e z o l u t ī

Pamatojoties uz Krimināprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un **sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divsimt) stundām.**

Piespiedu darba soda izpildes uzraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Jūrmalas teritoriālajai struktūrvienībai.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu /pers. B/ noteikt pienākumu desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties Valsts probācijas dienesta Jūrmalas teritoriālajā struktūrvienībā Jūrmalā, Ventspils šosejā 32.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. D/, personas kods /personas kods/, kompensāciju par mantisko zaudējumu 205 EUR (divsimt piecus *euro*) un kompensāciju par morālo aizskārumu 500 EUR (piecsimt *euro*).

Pilna sprieduma pieejamības datums: 2017.gada 10.marts.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Talsu rajona tiesā.

Tiesnesis (personiskais paraksts) A.Feldmanis